

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRAVNO SODIŠČE RS, LJUBLJANA

R E P U B L I K A

S L O V E N I J A

U P R A V N O

S O D I Š Č E

25.9. 2023
Podpis pristojne
sodne osebe:

I U 1910/2020-51

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višjem sodniku Juretu Likarju,

v upravnem sporu tožeče stranke: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Ministrstvo za okolje in prostor, Inšpektorat RS za okolje in prostor, matična številka: 2482894000, Ljubljana, njega pa Državno odvetništvo, Ljubljana, zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA**, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Ljubljana,

ob sodelovanju prizadete osebe s položajem stranke: □

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca številka 090-138/2020/8 z dne 5. 11. 2020,

25. septembra 2023,

ALPHABETICAL INDEX

ALPHABETICAL INDEX

ALPHABETICAL INDEX

ALPHABETICAL INDEX

ALPHABETICAL INDEX

ALPHABETICAL INDEX

RAZSODILO:

- I. Tožbi se ugodi, odločba Informacijskega pooblaščenca številka 090-138/2020/8 z dne 5. 11. 2020 se odpravi in se zadeva vrne toženi stranki v ponoven postopek.
- II. Tožena stranka je dolžna tožeči stranki povrniti stroške upravnega spora v znesku 15,00 EUR, v roku 15 dni od vročitve te sodbe.

OBRAZLOŽITEV:

Povzetek izpodbijane odločbe

1. Z izpodbijano odločbo je tožena stranka delno ugodila prosilčevi pritožbi tako, da je odpravila odločbo Inšpektorata RS za okolje in prostor (v nadaljevanju tožnik) številka 090-36/2019/114 z dne 17. 6. 2020 in odločila, da je tožnik dolžan prosilcu v 31 dneh od vročitve izpodbijane odločbe posredovati fotokopije 49 dopisov in dokumentov tožnika in Državnega pravobranilstva iz upravnega spisa številka 0612-156/2014 brez prilog s prikritimi imeni, priimki in naslovi oseb, elektronski naslovi, števkami telefona in faksa; v zvezi z razkritjem tožnikovega dopisa številka 0612-156/2014-2 z dne 4. 9. 2014 je odločila še, da se prekrije celoten VIII. razdelek do vključno 15. strani tega dokumenta (1. točka izreka). Pritožbo je zavrnila v delu, v katerem je tožnik dolžan prekriti varovane osebne podatke (2. točka izreka) in izrekla za nično tožnikovo odločbo v delu, s katerim je bilo odločeno o dokumentih, ki niso izrecno navedeni v 1. točki izreka (3. točka izreka). Ugotovila je še, da ni bilo posebnih stroškov postopka (4. točka izreka).
2. Tožnik je z navedeno odločbo zavrnil prosilčevo zahtevo za posredovanje fotokopij korespondence z Državnim odvetništvom (in obratno) glede odškodninske zadeve III P 2479/2013, ki se je vodila pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani (v nadaljevanju prvi pravdni postopek¹) (1. točka izreka) in ugotovil, da niso nastali posebni stroški (2. točka izreka).

¹ Tožena stranka je ugotovila, da je prosilec na Okrožno sodišče v Ljubljani vložil odškodninsko tožbo zoper Republiko Slovenijo in da se je prvi pravdni postopek vodil pod opravilno številko III P 2479/2013. Sodišče je s sodbo III P 2479/2013 z dne 20. 3. 2017 zavrnilo tožbeni zahtevek za povračilo odškodnine, zoper to sodbo pa je prosilec vložil pritožbo. Višje sodišče je izdalo s tem v zvezi vmesno sodbo II Cp 1843/2017 z dne 21. 3. 2018, s katero je pritožbi ugodilo in razsodilo, da je tožbeni zahtevek po temelju utemeljen. Vrhovno sodišče je potrdilo navedeno vmesno sodbo, s čimer je bilo v zadevi po temelju pravnomočno razsojeno. Drugi pravdni postopek glede višine odškodnine se še vedno vodi pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani pod opravilno številko III P 727/2018 in je v fazi mediacije.

3. Iz uvodnih ugotovitev tožene stranke je razvidno, da je tožnik zavezanec za dostop do informacij javnega značaja, da zahtevani dokumenti izvirajo z njegovega delovnega področja in da z njimi razpolaga. Po presoji tožene stranke je sporno, ali gre za prosto dostopne informacije javnega značaja oziroma ali je pravilna in zakonita tožnikova odločitev o zavrnitvi prosilčeve zahteve na podlagi 8. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ).
4. Tožena stranka je uvodoma ugotovila, da je prosilec zahteval celotno korespondenco med tožnikom in Državnim odvetništvom glede prvega pravnega postopka. Po mnenju tožnika se je prosilčeva zahteva nanašala na spisa s številka 0612-156/2014 in 0612-98/2013, pri čemer je tožnik zadevo 0612-98/2013 obravnaval v zvezi z odškodninskim zahtevkom pred Državnim odvetništvom, zadevo 0612-156/2014 pa v zvezi s prvim pravnim postopkom v navedeni odškodninski zadevi. Tožena stranka je menila, da je prosilec zahteval le tiste dokumente, ki so nastali zaradi komunikacije med tožnikom in Državnim odvetništvom v zvezi s prvim pravnim postopkom, kar potrjuje tudi dejstvo, da je prosilec nastopal kot stranka v vseh postopkih, ki so tekli pred tožnikom, Državnim odvetništvom in sodiščem v zvezi z njegovim odškodninskim zahtevkom; zato je bil seznanjen s celotnim potekom navedenih postopkov in bi v zahtevi izrecno navedel, da želi tudi dostop do dokumentov, ki so nastali med postopki pred Državnim odvetništvom ter Višjim, Vrhovnim in Okrožnim sodiščem v Ljubljani v zadevi III P 727/2018, če bi se želel seznaniti z njimi. Po presoji tožene stranke je prosilčeva zahteva omejena na dokumente iz zadeve 0612-156/2014 do vključno listinske številke 54, kjer je korespondenca med tožnikom in Državnim odvetništvom iz postopka pred Okrožnim sodiščem v Ljubljani z opravilno številko III P 2479/2013. Tožena stranka je ugotovila, da se zahteva nanaša tudi na prosilčeve lastne dokumente. Ob sklicevanju na stališča Upravnega sodišča v sodbah I U 1043/2009 z dne 26. 1. 2011 in I U 1835/2011 z dne 12. 12. 2012, je tožena stranka ugotovila, da so predmet presoje v pritožbenem postopku dokumenti iz zadeve 0612-156/2014 z zaporednimi številkami od 1 do 54, vendar le tisti, ki predstavljajo zahtevano korespondenco in s katerimi prosilec ne razpolaga kot stranka prvega pravnega postopka. Ti dokumenti so dopisi, ki so po vsebini korespondenca med tožnikom ter Državnim odvetništvom in se nanašajo na prvi pravni postopek. Priloge nekaterih dopisov so dokumenti, ki jih je v spis prvega pravnega postopka vložil prosilec, in dokumenti, ki so bili prosilcu posredovani kot stranki v tem pravnem postopku in jih (prosilec) že ima, zato po presoji tožene stranke nima pravnega interesa za njihovo pridobitev.
5. Glede na navedeno je tožena stranka tožnikovo odločbo v delu, ki se nanaša na

dostop do tistih dokumentov, ki niso predmet zahteve, izrekla za nično na podlagi 4. točke 279. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (v nadaljevanju ZUP).

6. V nadaljevanju obrazložitve se je tožena stranka opredelila do obstoja izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, za kar morata biti izpolnjena dva pogoja. Prvi je izpolnjen, saj so bili dokumenti, ki so predmet postopka dostopa do informacij javnega značaja, sestavljeni v zvezi s prvim pravnim postopkom. Zmotna pa je odločitev tožnika, da bi z razkritjem zahtevanih dokumentov nastala škoda za ta pravdni postopek. Tožena stranka je pojasnila, da je izhajala iz ugotovljenega obsega obravnavane zadeve in da je prvi pravdni postopek že zaključen, vendar temu dejstvu ni dala velike teže, saj je z navedenim postopkom povezan pravdni postopek III P 727/2018 še v teku. Ob sklicevanju na sodbi Upravnega sodišča U 62/2007 z dne 5. 3. 2008 in U 664/2007 z dne 21. 2. 2008 pojasnjuje, da je ocena škode, ki bi z razkritjem informacij nastala za postopek, pridržana organu, pred katerim teče ta postopek, saj lahko le ta organ v okviru svoje avtonomije odločanja poda relevantno oceno morebitne škode za izvedbo postopka, ki bi nastala v primeru razkritja dokumentov za postopek, ki ga vodi. Zato je tožena stranka predhodno že odpravila s tem povezano odločitev tožnika, saj v postopku ni pridobil mnenja sodišča.
7. V ponovljenem postopku je tožnik pridobil mnenje Okrožnega sodišča v Ljubljani Su 17/2020 z dne 28. 1. 2020, ki je bilo podano v zvezi z obravnavanim postopkom dostopa do informacij javnega značaja. V njem je sodišče navedlo, da ima prosilec kot tožnik v sodnem postopku Okrožnega sodišča v Ljubljani po Zakonu o pravnem postopku (v nadaljevanju ZPP) dostop do celotne dokumentacije, tudi do tiste, ki jo je tožnik predložil v navedenem sodnem postopku po Državnem odvetništvu. Glede korespondence med tožnikom in Državnim odvetništvom, ki ni del dokumentacije sodnega postopka in odločanja, mora presojo, ali so ti dokumenti informacija javnega značaja, opraviti tožnik oziroma Državno odvetništvo. Tožena stranka je izhajajoč iz navedenega mnenja Okrožnega sodišča v Ljubljani zaključila, da glede dokumentacije, ki je del sodnega spisa, ne vidi zadržkov, da bi bila posredovana prosilcu, saj ima kot stranka v tem postopku dostop do celotne dokumentacije. V zvezi z dokumenti, ki niso del sodnega spisa, in glede katerih je sodišče menilo, da je odločitev o njihovem prostem dostopu, pridržana tožniku oziroma Državnemu odvetništvu, je tožena stranka sprejela stališče, da ni izpolnjen pogoj nastanka morebitne škode za postopek.
8. Tožena stranka tako meni, da je preširoka tožnikova razlaga pogoja nastanka morebitne škode za konkreten pravdni postopek. Tožnik se je v zvezi s tem skliceval na mnenje Okrožnega sodišča v Ljubljani številka Su 89/2019 z dne

14. 11. 2019 in odločitev tožene stranke v zadevi 090-228/2019, ki sta se nanašala le na njegov dokument številka 0612-98/2013-2 z dne 7. 8. 2013, v katerem so bila zajeta njegova mnenja in stališča glede prosilčevega odškodninskega zahtevka pred Državnim odvetništvom. Vendar to ne pomeni, da so bila ta stališča vsebovana tudi v vseh dokumentih, ki so predmet zahteve v tem postopku dostopa do informacij javnega značaja. Zato ni mogoče zaključiti, da bi škoda za pravdni postopek, ki je bila ugotovljena za posamični dokument v drugem postopku dostopa do informacij javnega značaja, nastala tudi ob razkritju obravnavanih dokumentov, v katerih niso vsebovana njuna stališča v zvezi s konkretnim pravnim postopkom.

9. Glede na navedeno je tožena stranka zaključila, da dokumenti, ki so predmet zahteve v tem postopku, ne pomenijo izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Po presoji tožene stranke je Okrožno sodišče v Ljubljani s tem, ko je v mnenju Su 17/2020 z dne 28. 1. 2020 zapisalo, da je glede zahtevane korespondence, ki ni del sodnega postopka, odločitev o njihovem prostem dostopu pridržana tožniku, posredno ocenilo, da z razkritjem zahtevane dokumentacije ne bo nastala škoda za konkretni postopek. V zvezi s temi dokumenti tožnik ni utemeljeval druge izjeme od prostega dostopa do informacij javnega značaja.
10. Iz nadaljnje obrazložitve izhaja, da dokumenti, ki so predmet odločanja v obravnavanem postopku, vsebujejo naslednje osebne podatke: ime in priimek javnih uslužbencev in funkcionarjev, naziv njihovih delovnih mest, službene telefonske številke in naslove službene elektronske pošte, ter imena, priimke, naslove in druge osebne okoliščine oseb, v zvezi s katerimi teče pravdni postopek, in priči v tem pravnem postopku, ter ime in priimek odvetnika. Tožena stranka je ugotovila, da dokumenti vsebujejo varovane osebne podatke, zato je omogočila delni dostop s prikritjem navedenih podatkov, ki predstavljajo izjemo od prostega dostopa po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ.

Povzetek tožbenih navedb

11. Zoper izpodbijano odločbo je tožnik vložil tožbo zaradi zmotne uporabe materialnega prava in bistvenih kršitev določb postopka. Predlaga, naj sodišče izpodbijano odločbo odpravi in pritožbo prosilca zoper odločbo tožnika zavrne, podrejeno pa, da sodišče izpodbijano odločbo odpravi in vrne zadevo toženi stranki v ponoven postopek. Priglašča stroške postopka v upravnem sporu po Pravilniku o povrnitvi stroškov tožniku v upravnem sporu (v nadaljevanju Pravilnik).
12. Po tožnikovem mnenju je ključno vprašanje, ali se lahko posredujejo dokumenti

kot informacija javnega značaja, ne da bi pri tem nastala škoda konkretnemu pravnemu postopku, ki še ni zaključen, saj se nadaljuje z opravilno številko III P 727/2018. Dokumenti, ki so predmet postopka dostopa do informacij javnega značaja, so bili sestavljeni v zvezi s pravnim postopkom, ki ga je Okrožno sodišče v Ljubljani vodilo z opravilno številko III P 2479/2013, zato je izpolnjen prvi pogoj za obstoj izjeme za dostop do informacij javnega značaja iz 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. V obravnavani zadevi je izpolnjen tudi drugi pogoj za obstoj izjeme po navedeni pravni podlagi, saj bi posredovanje zahtevanih dokumentov, čeprav le z delnim dostopom, lahko škodovalo izvedbi oziroma zaključku postopka.

13. Iz tožbenih navedb izhaja, da je bil prvi pravdni postopek, ki se zdaj vodi pod opravilno številko III P 727/2018, v času odločanja tožnika po ZDIJZ in vložitve tožbe, v fazi mediacije. Ker pravdni postopek še teče, bi posredovanje zahtevanih dokumentov, ki so pri tožniku v spisih številka 0612-98/2013 in 0612-156/2014, lahko škodilo izvedbi postopka. Tožnik je v postopku reševanja prosilčeve vloge ugotovil, da prosilec zahteva vse dokumente, ki so v tožnikovih spisih s številkami 0612-98/2013 ter 0612-156/2014 in se nanašajo na navedeni pravdni postopek v zvezi z odškodninskim zahtevkom. V navedenih tožnikovih spisih so le dokumenti o usklajevanju stališč in dejstev med tožnikom in Državnim odvetništvom glede vsebine in višine prosilčevega odškodninskega zahtevka. Vsi dokumenti so sestavni del postopka oblikovanja stališč tožnika in Državnega odvetništva glede posameznih faz in vsebin pravnega postopka kot celota ter skupaj dajejo končno stališče v pravnem postopku, ki bi ga lahko uporabil prosilec v pravnem postopku III P 727/2018 in bi lahko vplivalo na zaključek pravnega postopka. Razkritje kateregakoli zahtevanega dokumenta ali njegovega dela pred zaključkom pravnega postopka bi lahko škodilo izvedbi pravnega postopka, s čimer bi bilo izničeno načelo enakopravnosti pravnih strank v tem postopku.
14. Zmotno je pravno stališče tožene stranke, ko se sklicuje na stališča Upravnega sodišča v zadevah U 62/2007 in U 664/2007. Tožnik meni, da zadeva U 62/2007 ni relevantna, saj ureja drugo tematiko, in da je tožena stranka zmotno razlagala stališče v zadevi U 667/2007, saj je škodni test pridržen prvostopenjskemu organu in ne sodišču, kar izhaja iz stališča Upravnega sodišča v zadevi U 2111/2008. Škodni test v obravnavani zadevi je pridržen tožniku in ne Okrožnemu sodišču v Ljubljani, pred katerim teče navedeni pravdni postopek. Zato ni pravilen zaključek tožene stranke, da je bila pridobitev takšnega mnenja Okrožnega sodišča v obravnavanem postopku eden od razlogov za ugoditev prosilčevi prvi pritožbi zoper odločbo tožnika z dne 30. 12. 2019.
15. Tožnik navaja, da je šele po prejemu odločbe tožene stranke številka 090-235/2019/2 z dne 30. 10. 2019 pridobil mnenje Okrožnega sodišča v

Ljubljani Su 17/2020 z dne 28. 1. 2020, iz katerega izhaja, da je tožnik oziroma Državno odvetništvo pristojen za presojo, ali dokumenti, ki se nanašajo na korespondenco med tožnikom in Državnim odvetništvom in niso del sodnega postopka, predstavljajo informacijo javnega značaja in ali obstajajo izjeme od dostopa do informacij javnega značaja po ZDIJZ. Tožena stranka nepravilno razlaga navedeno mnenje, češ da iz njega izhaja posredna ocena Okrožnega sodišča v Ljubljani, da ne bo nastala škoda za konkretni postopek. Takšna razlaga nima pravne podlage, saj je za izvedbo škodnega testa pristojen tožnik in ne sodišče.

16. Tožena stranka ni pravilno uporabila 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zato je zmotno uporabila materialno pravo. Zaradi napačnega pravnega nadziranja in nepravilne uporabe zakona se tožena stranka ni konkretno opredelila do izjeme po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zato odločbe v tem delu ni mogoče preizkusiti.

Povzetek odgovora na tožbo

17. Tožena stranka navaja, da je bistvena ugotovitev, kakšen je bil obseg prosilčeve zahteve. Meni, da se ne nanaša na dokumente, iz katerih bi lahko izhajala vsebinska stališča tožnika v zvezi s prvim pravnim postopkom, ampak na dopise, s katerimi sta si tožnik in Državno odvetništvo izmenjala dokumente, na kar se nanaša tudi izrek izpodbijane odločbe.
18. Tožena stranka je glede razlogov za razkritje dokumentov sledila mnenju Okrožnega sodišča v Ljubljani Su 17/2020 z dne 28. 1. 2020, pri čemer tožnik ni uspel izkazati škode za pravdni postopek zaradi posredovanja dokumentov, za katere je tožena stranka v postopku ugotovila, da so bili predmet prosilčeve zahteve. Izhajajoč iz narave dopisov, iz katerih ni razvidna nobena vsebinska odločitev, tožena stranka ne more slediti tožniku, da bi njihovo razkritje škodilo izvedbi pravnega postopka. Stališča tožnika in Državnega odvetništva izhajajo iz vlog, ki so bile poslane sodišču v prvem pravnem postopku, kar pa ni predmet te zadeve.

Bistvene navedbe prizadete osebe s položajem stranke

19. Prizadeta oseba s položajem stranke (v nadaljevanju prosilec) v obeh odgovorih z dne 31. 12. 2020 obsežno povzema potek inšpekcijskega postopka, ki se je zaključil z rušitvijo hiše, predlog za izrek ničnosti odločbe tožnika z dne 19. 1. 2004, ki ga je naslovil na Državno odvetništvo, njegovo dopolnitev, pritožbo zoper odločbo tožnika z dne 4. 10. 2019, več njegovih kazenskih ovadb zoper javne uslužbenke, opredeljuje se do tožnikove zavrnilne odločbe številka

090-36/2019/51 z dne 4. 10. 2019 in zavrnilne odločbe tožene stranke številka 090-228/2019/5 z dne 18. 11. 2019 ter do mnenja Okrožnega sodišča v Ljubljani Su 89/2019 z dne 14. 11. 2019.

20. Prosilec je v odgovor na tožbo prekopiral tudi zahtevo za dostop do informacij javnega značaja z dne 1. 8. 2019. V zvezi s tem navaja, da je zahteval le korespondenco med tožnikom in Državnim odvetništvom v času, ko pravdna zadeva III P 2479/2013 še ni bila zaključena. Gre za korespondenco, ki je nastala od začetka postopka III P 2479/2013 do objave pravnomočne sodbe Vrhovnega sodišča II Ips 198/2018. Postopka III P 2479/2013 in III P 727/2018 nista en postopek z isto vsebino, saj se v zadevi III P 727/2018 ugotavlja le še višina odškodnine. Tožniku očita, da ni opravil škodnega testa in utemeljil, kako bi razkritje vsakega posameznega dokumenta škodilo izvedbi pravnega postopka. Pri tem se sklicuje na mnenje Okrožnega sodišča v Ljubljani Su 17/2020 z dne 28. 1. 2020. Zato se strinja z zaključkom tožene stranke, da ni izpolnjen pogoj, da bi z razkritjem zahtevanih dokumentov nastala škoda za pravdni postopek III P 727/2018.

Tožnikova pripravljalna vloga

21. Tožnik navaja, da bi moral na podlagi izpodbijane odločbe kot informacijo javnega značaja poleg dopisov, s katerimi se v prilogi posreduje določena dokumentacija, posredovati tudi dokumente (dopise, e-pošto), ki so bili sestavljeni za potrebe pravnega postopka in iz katerih so razvidni strategija, obvestila, mnenja in stališča. Gre torej za usklajevanje stališč in dejstev. Iz prosilčeve prošnje je razvidno, da zahteva vse dokumente, ki so v spisih številka 0612-156/2014 in 0612-98/2013.

Presoja tožbe

K I. točki izreka:

22. Tožba je utemeljena.
23. Predmet upravnega spora je odločitev tožene stranke, da se dovoli dostop do korespondence med tožnikom in Državnim odvetništvom, ki je nastala v času prvega pravnega postopka. V zvezi s tem je presoja sodišča omejena na v izpodbijani odločbi ugotovljen obseg prosilčeve zahteve, torej na 49 taksativno naštetih dopisov in elektronskih sporočil iz spisa številka 0612-156/2014, ki so v popisu spisa označeni do zaporedne številke 54 brez dokumentov, s katerimi prosilec že razpolaga. Glede tožbenih navedb, iz katerih bi lahko izhajalo, da je

sporen obseg prosilčeve zahteve², sodišče pojasnjuje, da tožnik nima pravnega interesa izpodbijati ugotovitve tožene stranke glede preozko ugotovljenega obsega prosilčeve zahteve, saj na podlagi izpodbijane odločbe ni dolžan posredovati fotokopij dokumentacije v večjem obsegu. Prav tako za presojo v obravnavani zadevi niso relevantne s tem povezane navedbe prosilca, ki bi prav tako lahko kazale na preozko ugotovljen obseg njegove zahteve³, saj je bil v postopek upravnega spora pritegnjen kot prizadeta oseba s položajem stranke z namenom, da varuje svoje pravice in pravne koristi, ki so mu bile priznane z izpodbijanem aktom. Zato prosilec v odgovoru na tožbo ne more izpodbijati zakonitosti upravnega akta⁴, temveč to lahko stori le z vložitvijo samostojne tožbe, česar pa ni storil.

24. V obravnavani zadevi med strankami ni sporno, da:
- je tožnik zavezanec za dostop do informacij javnega značaja;
  - zahtevani dokumenti izvirajo iz njegovega delovnega področja in
  - tožnik s temi dokumenti razpolaga.
25. To pomeni, da gre za informacijo javnega značaja, za katero mora zavezanec omogočiti prosilcu dostop v skladu z načelom prostega dostopa, razen če ne gre za katero izmed taksativno določenih enajstih izjem od dostopa do zahtevanih dokumentov iz prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, zaradi katerih lahko zavezanec v celoti ali delno zavrne zahtevo prosilca. Tako lahko med drugim ravna tudi v primeru 8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, ko se zahteva nanaša na podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi.
26. Za obstoj te izjeme morajo biti kumulativno izpolnjeni trije pogoji, in sicer da (1) je zahtevana informacija podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi konkretnega pravnega, nepravdnega ali drugega sodnega postopka; (2) je že začeti sodni postopek še v teku in (3) razkritje zahtevanega podatka bi škodovalo izvedbi konkretnega postopka. Namen obravnavane izjeme je nemotena in učinkovita izvedba sodnih postopkov.
27. Med strankama ni sporno, da prosilec zahteva dokumente, ki so bili sestavljeni zaradi izvedbe pravnega postopka Okrožnega sodišča v Ljubljani v zvezi z

² Po tožnikovem mnenju je prosilec zahteval dostop do celotne dokumentacije v njegovih spisih številka 0612-156/2014 in 0612-98/2013.

³ Iz navedb prosilca v odgovorih na tožbo izhaja, da je prosilec zahteval dostop do več dokumentov iz tožnikovega spisa številka 0612-156/2014, kot je bilo z izpodbijano odločbo ugotovljeno. Prosilec je namreč navajal, da zahteva še korespondenco med tožnikom in Državnim odvetništvom, ki je nastala med tekom postopka v obravnavani odškodninski zadevi pred Višjim in Vrhovnim sodišče, vse do objave sodbe Vrhovnega sodišča II Ips 198/2018 z dne 19. 2. 2019.

⁴ Erik Kerševan, Upravno procesno pravo, Upravni postopek in upravni spor, 2., spremenjena in dopolnjena izdaja, GV Založba, Ljubljana 2017, stran 539 in 540.

njegovim odškodninskim zahtevkom, zato je izpolnjen prvi pogoj za obstoj obravnavane izjeme. Ker nosilno stališče tožene stranke v izpodbijani odločbi temelji na ugotovitvi, da razkritje zahtevane korespondence ne bi škodovalo izvedbi pravnega postopka (tretji pogoj), se sodišču ni bilo treba opredeliti do med strankama spornega vprašanja, ali je začeti sodni postopek še v teku (drugi pogoj). Pojasnjuje le, da je tožena stranka tretji pogoj obravnavala, kljub temu da je menila, da je prvi pravdni postopek že zaključen (navedeno se nanaša na izpolnitev drugega pogoja).

28. V zvezi z izpolnjevanjem tretjega pogoja iz izpodbijane odločbe izhaja, da ni podana obravnavana izjema, saj ni izpolnjen pogoj nastanka škode za obravnavani sodni postopek. Zato je moralo sodišče presoditi, ali je ocena škode, ki bi z razkritjem informacij nastala pri izvedbi sodnega postopka, pridržana sodišču, pred katerim teče pravdni postopek.
29. Tožena stranka se je v zvezi s tem sklicevala na sodbi U 62/2007 z dne 5. 3. 2008 in U 644/2007 z dne 21. 8. 2008. Iz njune obrazložitve je med drugim razvidno, da „ima le sodišče pravico, da oceni kdaj razkritje nekega podatka lahko škoduje postopku in kdaj ne“. Iz okoliščin navedenih zadev je razvidno, da je prosilka naslovila zahtevo na Okrožno sodišče, naj ji v elektronski obliki posreduje nepravnomočno sodbo, kar pomeni, da je bilo Okrožno sodišče zavezanec za dostop do informacij javnega značaja in upravni organ, ki je odločal o prosilkini zahtevi. Ob upoštevanju navedenih okoliščin je po presoji sodišča jasno, da je izvedba in obrazložitev škodnega testa vedno pridržana zavezancu za dostop do informacij javnega značaja, kadar meni, da je podana izjema od dostopa do informacij javnega značaja po 8. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Na navedeno stališče ne vpliva položaj v obravnavani zadevi, ko je zavezanec v zvezi s tem pridobil mnenje sodišča, ki v zadevi trenutno odloča, saj ga ZDIJZ ali podzakonski predpisi k takemu postopanju pridobitve mnenja ne zavezujejo.⁵ Za izvedbo škodnega testa v obravnavani zadevi je torej pristojen tožnik kot zavezanec za dostop do informacij javnega značaja in ne Okrožno sodišče v Ljubljani, pred katerim teče pravdni postopek. Zato nasprotno stališče tožene stranke pomeni nepravilno uporabo materialnega prava (8. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ) in je zmotna njena presoja glede pravne pomembnosti mnenja Okrožnega sodišča v Ljubljani v zvezi škodnim testom.
30. Po presoji sodišča tožena stranka prav tako zmotno meni, da je Okrožno sodišče v Ljubljani v mnenju Su 17/2020 z dne 28. 1. 2020 posredno ocenilo, da glede obravnavane dokumentacije škoda za konkretni pravdni postopek ne bo nastala. Iz navedenega mnenja Okrožnega sodišča v Ljubljani namreč med drugim izhaja,

⁵ Nataša Pirc Musar et. al., Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) s komentarjem, Uradni list, Ljubljana, 2017, 175. stran.

da je na tožniku oziroma Državnem odvetništvu presoja, ali je njuna medsebojna korespondenca, ki ni del sodnega postopka, informacija javnega značaja in ali obstajajo izjeme od dostopa do teh informacij po ZDIJZ. Okrožno sodišče v Ljubljani pa ni ocenjevalo morebitnega nastanka škode pri izvedbi pravnega postopka zaradi razkritja zahtevanih dokumentov, temveč je le ugotovilo, da je ta presoja na zavezancu za dostop do informacij javnega značaja. Zato je tožena stranka nepravilno ugotovila dejansko stanje, ki glede na novo stališče ostaja nepopolno ugotovljeno, saj je odpadlo nosilno stališče za sprejeto odločitev v tej zadevi. Ob takih okoliščinah pa je izostala opredelitev tožene stranke do nastanka škode za obravnavani sodni postopek. Zato je izpodbijana odločba pomanjkljiva, saj nima razlogov o odločilnih dejstvih (3. točka prvega odstavka 214. člena ZUP) in je sodišče ni moglo preizkusiti, s čimer je podana bistvena kršitev določb postopka po 7. točki drugega odstavka 237. člena ZUP.

31. Sodišče je v skladu z 2., 3. in 4. točko prvega odstavka 64. člena ZUS-1 izpodbijano odločbo odpravilo in zadevo vrnilo toženi stranki v ponoven postopek (tretji odstavek istega člena), v katerem je vezana na pravno mnenje sodišča glede uporabe materialnega prava in na njegova stališča, ki se tičejo postopka (četrti odstavek 64. člena ZUS-1). V ponovljenem postopku bo morala tožena stranka ugotoviti, ali bi razkritje dokumentov, ki jih prosilec zahteva, lahko škodovalo izvedbi pravnega postopka III P 727/2018, v katerem sodišča odloča o višini odškodninskega zahtevka. V tem okviru bo morala skladno s prvim odstavkom 139. člena ZUP ugotavljati dejansko stanje in izvajati dokaze o vseh dejstvih, pomembnih za izdajo odločbe, tudi o tistih, ki v postopku še niso navedena. Ob takšnih okoliščinah se sodišče ni opredeljevalo do ostalih tožbenih ugovorov.
32. Sodišče je odločilo na podlagi pisnih vlog in pisnih dokazov, ker so se stranke upravnega spora (vključno s prizadeto osebo s položajem stranke) pisno odpovedale glavni obravnavi (279.a člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).
33. V sporu polne jurisdikcije sodišče ni odločalo, saj podatki postopka glede na podano bistveno kršitev določb postopka za to ne dajejo zanesljive podlage, pri čemer tožnik ne utemeljuje, zakaj bi ji nov postopek pri pristojnem organu prizadel težko popravljivo škodo (prva točka prvega odstavka 65. člena ZUS-1).

K II. točki izreka:

34. Če sodišče tožbi ugodi in izpodbijani upravni akt odpravi, se tožniku v skladu s tretjim odstavkom 25. člena ZUS-1 glede na opravljena procesna dejanja in način obravnavanja zadeve v upravnem sporu prisodi pavšalni znesek povračila stroškov skladno s Pravilnikom.

35. Ker je bila zadeva rešena po sodniku posamezniku brez glavne obravnave, tožnik pa v postopku ni imel pooblaščenca, ki je odvetnik, se mu priznajo stroški v višini 15,00 EUR (prvi odstavek 3. člena v zvezi s prvim odstavkom 2. člena Pravilnika). Tožena stranka je dolžna tožniku stroške povrniti v 15 dneh od vročitve sodbe.
36. Plačana sodna taksa za postopek pa bo vrnjena po uradni dolžnosti (opomba 6.1. c Taksne tarife Zakona o sodnih taksah; ZST-1).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper to sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 25. september 2023

Višji sodnik:
Jure Likar, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe.

